

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Regulamentul Privind Digitalizarea – Notificări Din Partea Statelor Membre](#) > [Italy](#)

Conținut furnizat de
Italia

Regulamentul privind digitalizarea – notificări din partea statelor membre

Italia

Această pagină conține informații cu privire la notificările efectuate de statele membre în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2844.

1. Portaluri IT naționale pentru comunicarea cu instanțele judecătorești sau cu alte autorități

Italia a creat și a pus în funcțiune un portal care permite accesul utilizatorilor și profesioniștilor la servicii judiciare telematice, cunoscut sub numele de Portalul serviciilor telematice (*Portale dei Servizi Telematici – PST*); portalul oferă linkuri către alte resurse pentru interacțiunea în materie civilă și penală, inclusiv „Instanța online” (*Tribunale Online*), care permite persoanelor care participă personal la proceduri necontencioase să depună acte de procedură și documente în format electronic, fără a fi necesară depunerea ulterioară pe suport de hârtie.

PST este compus dintr-o zonă publică și o zonă restricționată, accesibilă prin autentificare; în prezent, autentificarea este permisă prin intermediul unui card inteligent [Cardul național pentru servicii (*Carta Nazionale dei Servizi – CNS*) sau Cardul de identitate digitală (*Carta di Identità Elettronica – CIE*) sau al unui Card judiciar multiservicii (model AT)] sau prin intermediul SPID – Sistemul public de identitate digitală (*Sistema Pubblico di Identità Digitale*).

2. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie civilă și comercială

Cadrul juridic aplicabil

În urma măsurilor de urgență adoptate pentru a gestiona situația de urgență provocată de pandemie, utilizarea conexiunilor audiovizuale la distanță pentru desfășurarea la distanță a audierilor în cauzele civile a devenit o funcționalitate permanentă (Decretul legislativ nr. 149 din 10 octombrie 2022). Astfel, videoconferințele sunt prevăzute și reglementate de articolul 127a din Codul de procedură civilă (audierea prin conexiuni audiovizuale), care prevede: „Instanța poate prevedea ca audierile, inclusiv audierile publice, să aibă loc la distanță prin intermediul unor conexiuni audiovizuale, în cazul în care singurele persoane obligate să participe la audiere sunt avocații, părțile, procurorul și personalul auxiliar al instanței. Măsura menționată la primul paragraf este notificată părților cu cel puțin 15 zile înainte de audiere. Fiecare parte la procedură poate solicita, în termen de cinci zile de la notificarea audierii la distanță, ca audierea să aibă loc cu participare în persoană. Având în vedere utilitatea și importanța prezenței părților în legătură cu etapele care trebuie parcurse în cadrul audierii, instanța soluționează cererea în termen de cinci zile prin ordonanță definitivă și poate decide, de asemenea, ca audierea să aibă loc în prezența părților care au solicitat acest lucru și prin intermediul unei conexiuni audiovizuale pentru celelalte părți. Cu toate acestea, părțile pot opta de asemenea să participe în persoană. În cazul în care există motive speciale de urgență, pe care instanța le menționează în cuprinsul ordonanței, termenele prevăzute la al doilea paragraf pot fi reduce.” Prin urmare, în procedura civilă italiană, audierea se poate desfășura prin intermediul unor conexiuni audiovizuale la distanță – și anume prin videoconferință – în care trebuie să fie

prezenți numai avocații, părțile, parchetul și personalul auxiliar al instanței, și anume atunci când nu trebuie audiați martori, întrucât martorii trebuie întotdeauna audiați în persoană de către instanță. Acest lucru înseamnă că atunci când martorii urmează să fie audiați de instanțele italiene, videoconferințele nu sunt permise. În prezent, legislația națională italiană nu conține dispoziții exprese privind videoconferințele în procedurile transfrontaliere; în special, nu există nicio dispoziție expresă care să permită sau să interzică uneia dintre părți sau reprezentanților acestora să participe la audiere de la distanță atunci când se află într-un alt stat membru. Astfel, modalitățile de desfășurare a ședinței la distanță sunt prevăzute la articolul 196k din Normele de aplicare a Codului civil, care prevede următoarele: „[a]udierea prevăzută la articolul 127a din cod se desfășoară astfel încât să se asigure respectarea contradictorialității și participarea efectivă a părților și, în cazul în care audierea nu este publică, trebuie asigurată confidențialitatea acesteia. Se aplică articolul 84. Procesul-verbal al audierii consemnează declarațiile de identitate ale participanților la audiere, care trebuie să asigure că nicio persoană neautorizată nu este conectată de la distanță sau nu este prezentă în locurile din care sunt conectați participanții la audiere. Participanții la audiere își păstrează camera pornită pe tot parcursul audierii. Aceștia nu pot înregistra audierea. Locul din care judecătorul se alătură audierii este considerat ca fiind sala de judecată din toate punctele de vedere, iar audierea se consideră a avea loc la instanța pe rolul căreia se află procedura. Directorul general pentru sisteme automate de informații din cadrul Ministerului Justiției emite măsuri de identificare și reglementare a conexiunilor audiovizuale la distanță pentru desfășurarea audierii și a mijloacelor de asigurare a faptului că audierea în cadrul căreia este pusă în discuție cauza este publică.”

Această legislație primară este însoțită de norme detaliate de punere în aplicare, constând în măsurile administrative emise de directorul general pentru sisteme automate de informații din cadrul Ministerului Justiției.

Principalele caracteristici ale cadrului juridic în vigoare în Italia în acest domeniu sunt rezumate mai jos.

1. Cine și când

Instanța poate dispune ca audierea să aibă loc prin videoconferință în cazul în care singurele persoane care trebuie să participe la audiere sunt avocații, părțile, procurorul și personalul auxiliar al instanței.

2. Opoziție

Orice parte (cu condiția să nu fie absentă) poate solicita ca audierea să aibă loc cu participare în persoană. Instanța, după ce a evaluat utilitatea și importanța părților prezente în persoană în raport cu obligațiile care trebuie îndeplinite în cadrul audierii, poate dispune, prin decizie definitivă, ca audierea să aibă loc cu participare în persoană sau hibrid.

3. Procedura contradictorie prin comunicare în timp real

Audierea prin videoconferință are loc astfel încât să se garanteze procedura contradictorie și să se asigure participarea efectivă a părților și, în cazul în care audierea nu este publică, trebuie asigurată confidențialitatea acesteia.

4. Garanții

Procesul-verbal al audierii include confirmarea de către participanți a identității lor și asigurarea că nu există conexiuni cu persoane neautorizate și că nu există astfel de persoane în locurile din care participanții sunt conectați. Participanții trebuie să își păstreze camera pornită pe tot parcursul audierii și nu pot înregistra audierea.

5. Dematerializarea audierilor

Locul din care instanța se alătură audierii este considerat ca fiind sala de judecată din toate punctele de vedere, iar audierea se consideră a avea loc la sediul instanței pe rolul căreia se află procedura.

6. Comisioane

Nu se datorează taxe statului pentru participarea la audieri prin videoconferință.

Informații generale

Legislația privind videoconferințele descrisă mai sus se aplică, de asemenea, audierilor transfrontaliere, cu excepția cazului în care este exclusă de reglementările UE sau de convențiile internaționale.

Videoconferințele pot fi folosite în proceduri civile, familiale și comerciale, în cazurile și în limitele stabilite de legislația relevantă.

Pentru a garanta dreptul la un acces efectiv și egal la o instanță, respectarea caracterului contradictoriu al procesului, egalitatea armelor, posibilitatea de a prezenta probe și de a susține cauza, precum și caracterul echitabil al procedurii în cadrul procesului civil, se prevede în mod expres că audierea prin videoconferință trebuie să se desfășoare astfel încât să se protejeze procedura contradictorie și să se asigure participarea efectivă a părților și, în cazul în care audierea nu este publică, trebuie să se asigure confidențialitatea acesteia. Procesul-verbal al audierii include confirmarea de către participanți a identității lor și asigurarea că nu există conexiuni cu persoane neautorizate și că nu există astfel de persoane în locurile din care participanții sunt conectați.

Participanții trebuie să își păstreze camera pornită pe tot parcursul audierii și nu pot înregistra audierea.

Audierea poate avea loc cu toate părțile conectate de la distanță prin videoconferință, inclusiv cu judecătorul. În cazul în care audierea este publică, grefierul va publica un link generat de aplicația Teams într-o secțiune dedicată de pe site-ul instituțional al instanței, care afișează linkurile pentru participarea la audierile publice de la distanță.

Linkul publicat este însoțit de numărul general de înregistrare al cauzei pentru a permite terților să o identifice cu precizie. Linkul este șters de pe site-ul internet al instanței de către grefierul instanței la sfârșitul audierii publice. Pentru conectarea la audiere se utilizează un canal criptat cu algoritmi de criptografie asimetrică.

Considerații tehnice și interoperabilitate

În Italia, instanțele și centrele de detenție dispun de echipamente pentru videoconferințe.

În special, următoarele instrumente/platforme sunt utilizate pentru desfășurarea audierilor prin videoconferință:

- personalizarea Avaya Equinox, cu un canal de comunicare criptat, creat pe o rețea telematică dedicată în cadrul Rețelei judiciare unice (*Rete di Giustizia Unitaria*), cu o cameră de control care supraveghează operațiunile și un sistem specific de gestionare și control al infrastructurii administrației judiciare, disponibil într-un număr mare de săli de judecată penale;
- Microsoft Teams, fără administrator/centru de control, cu sistem hibrid de gestionare și control în cloud în centre de date cu mai mulți locatari situate pe teritoriul Uniunii Europene (Republica Irlanda și Regatul Țărilor de Jos) și administrat de Direcția Generală pentru sisteme automate de informații din cadrul Ministerului Justiției, care este singurul titular al cheilor de acces la jurnalele de sesiune pentru acele săli de judecată care nu sunt încă echipate cu sistemul Avaya Equinox.

Se asigură compatibilitatea dintre aceste sisteme și software-ul de conectare utilizat de participanții la videoconferință. Mai precis, dispozitivele cu Windows 10 sunt concepute să fie compatibile cu Microsoft Teams;

Webcam Max Hub și Innex Cube sunt dispozitivele cel mai frecvent utilizate în audierile virtuale/hibride din Italia (90 % din numărul total de săli de judecată). Toate sălile de judecată penale sunt echipate cu dispozitive certificate și compatibile; sistemul de conferințe multivideo Avaya Equinox a fost personalizat pentru a fi compatibil.

Pentru a permite tuturor participanților la sesiune, în special judecătorului, să se recunoască reciproc din punct de vedere vizual și să vadă atât vorbitorul care adresează întrebări sau face declarații, cât și reacțiile ascultătorilor în timpul videoconferinței, în cadrul audierilor penale, toate camerele web trebuie să prezinte în același timp judecătorii și toate părțile prezente în sala de judecată sau conectate de la distanță, pentru a fi cât mai aproape de experiența audierilor în persoană.

Ministerul Justiției din Italia intenționează să furnizeze un serviciu similar în cadrul audierilor civile.

Pentru participanții care nu vorbesc fluent limba italiană, legislația italiană prevede interpretarea bidirecțională de către profesioniști; instrumentele de traducere și transcriere automată și în direct sunt, de asemenea, disponibile pentru sprijin suplimentar.

Pentru a spori accesibilitatea în centrele de cazare, unele camere au fost echipate cu dispozitive de asistență pentru ascultare pentru persoanele cu mobilitate redusă sau cu deficiențe de auz; în plus, Microsoft Teams și Windows 10 sunt concepute să dispună de instrumente de accesibilitate.

3. Legislația națională privind folosirea videoconferințelor în materie penală

1. Cine și când

Utilizarea videoconferinței este prevăzută în următoarele cazuri:

- atunci când persoanele reținute sau internate într-un loc din afara jurisdicției instanței sau care fac obiectul unor măsuri asigurătorii sunt de acord cu aceasta;
- atunci când instanța trebuie să organizeze audierea martorilor, a experților și a persoanelor fizice, sub rezerva acordului părților;
- din oficiu, audierea agenților sub acoperire, a informatorilor și a persoanelor acuzate de infracțiunile în cauză sau de infracțiuni conexe.

2. Unde – participare de la distanță

Instanța este competentă pentru desfășurarea audierii sau îndeplinirea actului. Cu toate acestea, una sau mai multe persoane pot participa de la distanță, prin conexiune audiovizuală, de la o altă instanță sau de la sediul poliției judiciare identificat de autoritatea judiciară sau dintr-un alt loc, dacă autoritatea judiciară autorizează acest lucru.

Prizonierii și deținuții, persoanele aflate în arest preventiv sau reținute după arestare sau detenție trebuie să se conecteze din centrul în care sunt ținuți. Avocații se conectează din birourile lor sau dintr-un alt loc adecvat.

3. Procedura contradictorie prin comunicare în timp real

Conexiunea audiovizuală trebuie să fie de natură să garanteze procedura contradictorie și participarea efectivă a părților la audiere și să asigure că toți participanții din diferite locuri pot să se vadă și să se audieze simultan și eficient. Audierile publice trebuie să facă obiectul unei publicități adecvate.

4. Garanții

Se furnizează întotdeauna înregistrarea audiovizuală a îndeplinirii actului procedural sau a audierii. În orice caz, dreptul avocaților sau al supleanților acestora de a fi prezenți la locul unde se află clientul lor este întotdeauna garantat.

Dreptul avocaților sau al supleanților acestora de a se consulta reciproc și în mod confidențial cu clientul lor prin mijloace tehnice adecvate este întotdeauna garantat.

Ca regulă generală, un membru al personalului auxiliar al judecătorului sau al procurorului este prezent în locul în care persoanele care îndeplinesc actul procedural sau care participă la audiere sunt conectate de la distanță pentru a confirma identitatea acestora și pentru a întocmi un proces-verbal al procedurii.

Ministerul Justiției se asigură că conexiunile telematice cu instanțele au loc prin rețele sau canale de comunicare adecvate pentru a asigura integritatea și securitatea transmiterii datelor.

5. Comisioane

Nu se datorează taxe statului pentru participarea la audieri prin videoconferință.

6. Informații generale

Legislația privind videoconferințele descrisă mai sus se aplică, de asemenea, audierilor transfrontaliere, cu

excepția cazului în care este exclusă de reglementările UE sau de convențiile internaționale.

Videoconferințele sunt permise în cadrul procedurilor penale, în cazurile și în limitele stabilite de legislația relevantă.

O cerință expresă este ca conexiunea audiovizuală să fie de natură să garanteze procedura contradictorie și participarea efectivă a părților la îndeplinirea actului procedural sau la audiere și să se asigure că toți participanții din diferite locuri pot să se vadă și să se audă reciproc în mod simultan și efectiv. Audiurile publice trebuie să facă obiectul unei publicități adecvate.

Participanții trebuie să își păstreze camera pornită pe tot parcursul audierii și nu pot înregistra audierea.

Legea garantează dreptul părții de a fi asistată de un avocat înainte și în timpul audierii; confidențialitatea comunicărilor avocat-client în timpul audierii este asigurată.

În audierile care au loc pe Microsoft Teams, confidențialitatea este asigurată prin intermediul camerelor de tip „breakout” (camere pentru dezbateri în grupuri restrânse). În cadrul audierilor organizate cu ocazia conferinței multivideo Avaya Equinox, canalul separat este asigurat de un sistem VoIP.

Pentru comisiile rogatorii internaționale, telefonia este utilizată pe liniile PSTN (rețeaua publică comutată de telefonie) la numărul furnizat de autoritatea străină.

Se asigură publicitatea audierii, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de lege, întrucât audierea are loc întotdeauna cu judecătorul prezent fizic într-o sală accesibilă publicului, iar sistemele audiovizuale sunt utilizate exclusiv pentru participarea de la distanță a anumitor părți la procedură.

Considerații tehnice și interoperabilitate

În Italia, instanțele și centrele de detenție dispun de echipamente pentru videoconferințe.

În special, următoarele instrumente/platforme sunt utilizate pentru desfășurarea audierilor prin videoconferință:

- personalizarea Avaya Equinox, cu un canal de comunicare criptat, creat pe o rețea telematică dedicată în cadrul Rețelei judiciare unice (*Rete di Giustizia Unitaria*), cu o cameră de control care supraveghează operațiunile și un sistem specific de gestionare și control al infrastructurii administrației judiciare, disponibil într-un număr mare de săli de judecată penale;
- Microsoft Teams, fără administrator/centru de control, cu sistem hibrid de gestionare și control în cloud în centre de date cu mai mulți locatari situate pe teritoriul Uniunii Europene (Republica Irlanda și Regatul Țărilor de Jos) și administrat de Direcția Generală pentru sisteme automate de informații din cadrul Ministerului Justiției, care este singurul titular al cheilor de acces la jurnalele de sesiune pentru acele săli de judecată care nu sunt încă echipate cu sistemul Avaya Equinox.

Se asigură compatibilitatea dintre aceste sisteme și software-ul de conectare utilizat de participanții la videoconferință. Mai precis, dispozitivele cu Windows 10 sunt concepute să fie compatibile cu Microsoft Teams;

Webcam Max Hub și Innex Cube sunt dispozitivele cel mai frecvent utilizate în audierile virtuale/hibride din Italia (90 % din numărul total de săli de judecată). Toate sălile de judecată penale sunt echipate cu dispozitive certificate și compatibile; sistemul de conferințe multivideo Avaya Equinox a fost personalizat pentru a fi compatibil.

Pentru a permite tuturor participanților la sesiune, în special judecătorului, să se recunoască reciproc din punct de vedere vizual și să vadă atât vorbitorul care adresează întrebări sau face declarații, cât și reacțiile ascultătorilor în timpul videoconferinței, în cadrul audierilor penale, toate camerele web trebuie să prezinte în același timp judecătorii și toate părțile prezente în sala de judecată sau conectate de la distanță, pentru a fi cât mai aproape de experiența audierilor în persoană.

Pentru participanții care nu vorbesc fluent limba italiană, legislația italiană prevede interpretarea bidirecțională de către profesioniști; instrumentele de traducere și transcriere automată și în direct sunt, de asemenea, disponibile pentru sprijin suplimentar.

Pentru a spori accesibilitatea în centrele de cazare, unele camere au fost echipate cu dispozitive de asistență pentru ascultare pentru persoanele cu mobilitate redusă sau cu deficiențe de auz; în plus, Microsoft Teams și Windows 10 sunt concepute să dispună de instrumente de accesibilitate.

Audierea prin videoconferință este reglementată în principal - inclusiv pentru persoanele suspectate sau acuzate - de articolul 24 din Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală, care prevede emiterea unui ordin european de anchetă pentru audierea prin videoconferință numai în scopuri de investigare, și anume pentru a lua declarațiile unei persoane suspectate sau acuzate și, prin urmare, nu pentru simpla participare la proceduri. În plus, este necesar consimțământul persoanei suspectate sau acuzate de a fi audiată prin videoconferință. Refuzul unui astfel de consimțământ este menționat la articolul 24 alineatul (2) litera (a) din directivă ca unul dintre motivele (facultative) de refuz al executării unui ordin european de anchetă.

În ceea ce privește dispozițiile legislației naționale, normele generale sunt prevăzute în noul titlu IIa din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 8 alineatul (1) din Decretul legislativ nr. 150 din 10 octombrie 2022, cu efect de la 30 decembrie 2022, în temeiul articolului 99a alineatul (1) din Decretul legislativ nr. 150/2022, adăugat prin articolul 6 alineatul (1) din Decretul-lege nr. 162 din 31 octombrie 2022, transformat în lege, cu modificări, prin Legea nr. 199 din 30 decembrie 2022.

În prezent, având în vedere ultimele dispoziții introduse prin Decretul legislativ nr. 31 din 19 martie 2024, materia este reglementată de articolele 133a și 133b din Codul de procedură penală, care prevăd următoarele:

Articol 133a. Dispoziții generale

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, în cazul în care autoritatea judiciară prevede ca un act procedural să fie efectuat de la distanță sau ca una sau mai multe părți să participe de la distanță la îndeplinirea unui act procedural sau la desfășurarea unei audieri, se aplică dispozițiile articolului 133b.

Articolul 133b. Proceduri și garanții pentru participarea de la distanță

- 1. În cazul în care autoritatea judiciară prevede ca un act procedural să fie efectuat de la distanță sau ca una sau mai multe părți să participe de la distanță la îndeplinirea unui act procedural sau la o audiere, aceasta emite o ordonanță motivată. În cazul în care ordonanța nu este pronunțată în ședință, aceasta este notificată părților împreună cu măsura prin care se stabilește data îndeplinirii actului procedural sau a desfășurării audierii, cu cel puțin trei zile înainte de această dată, cu excepția cazurilor de urgență, fără a aduce atingere necesității de a se asigura că avocatul își poate exercita drepturile prevăzute la alineatul (7). Ordonanța se notifică, de asemenea, autorităților în cauză.*
- 2. În cazurile menționate la alineatul (1), se stabilește o conexiune audiovizuală între sala de judecată sau sediul instanței și locul în care se află persoanele care efectuează actul procedural sau care participă la audiere de la distanță. Locul în care se află persoanele care efectuează actul procedural sau care participă la audiere de la distanță este considerat a fi sala de judecată.*
- 3. Sub sancțiunea nulității, conexiunea audiovizuală se stabilește astfel încât să se garanteze procedura contradictorie și participarea efectivă a părților la actul procedural sau la audiere și să se asigure că toți participanții din diferite locuri pot să se vadă și să se audieze reciproc în mod simultan și efectiv. În cazul unei audieri publice, se asigură o publicitate adecvată a actelor procedurale efectuate de la distanță. Se realizează întotdeauna o înregistrare audiovizuală a îndeplinirii actului procedural sau a audierii.*
- 4. Fără a aduce atingere alineatelor (5), (6) și (7), persoanele care efectuează actul procedural sau care participă la audiere de la distanță se conectează dintr-o altă sală de judecată sau dintr-un alt sediu al poliției judiciare desemnat de autoritatea judiciară după ce au verificat dacă sunt disponibile echipamentele tehnice adecvate și dacă sunt îndeplinite cerințele logistice pentru conexiunea audiovizuală.*
- 5. Prizonierii și deținuții, persoanele aflate în arest preventiv sau în arest temporar, atunci când efectuează actul procedural sau participă la audiere de la distanță, se conectează de la centrul de detenție în care sunt ținuți.*
- 6. După audierea părților, autoritatea judiciară poate autoriza persoanele care efectuează actul procedural sau participă la audiere să se conecteze de la distanță dintr-un alt loc decât cel menționat la alineatul (4).*
- 7. Avocații se conectează din birourile lor sau dintr-un alt loc adecvat. În orice caz, se garantează dreptul avocaților sau al supleanților acestora de a fi prezenți în locul în care este prezent clientul. De asemenea, se garantează întotdeauna dreptul avocaților sau al supleanților acestora de a se consulta reciproc și cu*

clientul lor prin mijloace tehnice adecvate.

8. *În cazurile prevăzute la alineatele (4) și (5) și - cu excepția cazului în care autoritatea judiciară dispune altfel - în cazul prevăzut la alineatul (6), un membru al personalului auxiliar al instanței sau al procurorului, care poate fi selectat din rândul membrilor personalului auxiliar din cadrul instanței menționate la alineatul (4) sau un ofițer de poliție judiciară - care aparține de preferință personalului secțiilor de poliție judiciară și care nu desfășoară în prezent sau anterior activități de cercetare sau de protecție a persoanei acuzate sau în legătură cu faptele înainte acestei persoane - este prezent la locul unde se află persoanele care efectuează actul procedural sau care participă la audiere de la distanță, certificând identitatea acestora și întocmind un proces-verbal al operațiunilor efectuate în conformitate cu articolul 136. Raportul atestă, de asemenea, respectarea dispozițiilor alineatului (3) prima teză și ale alineatului (7) a doua și a treia teză, măsurile de precauție luate pentru a asigura regularitatea examinării în ceea ce privește locul în care este prezentă persoana, precum și absența oricărui impediment sau limitare a exercitării drepturilor și competențelor persoanei respective.*

Alte norme privind participarea de la distanță sunt prevăzute în dispozițiile de mai jos.

În faza preliminară a urmăririi penale, articolul 360 alineatul (3a) din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 18 alineatul (1) litera (a) din Decretul legislativ nr. 150 din 10 octombrie 2022, prevede că procurorul poate autoriza persoana cercetată, victima infracțiunii, precum și avocații și martorii experți care solicită acest lucru să participe de la distanță la numirea expertului sau la cercetări tehnice care nu pot fi repetate.

În temeiul articolului 370 alineatul (1a) din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 18 alineatul (1) litera (d) punctul 1 din Decretul legislativ nr. 150 din 10 octombrie 2022, procurorul poate prevedea că interogatoriul suspectului, chiar și în cazul delegării către poliția judiciară, se efectuează de la distanță, sub rezerva consimțământului suspectului și al avocatului acesteia.

În ceea ce privește activitățile poliției judiciare, pe lângă cazul menționat mai sus, articolul 350 alineatul (4a) din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Decretul legislativ din 10 octombrie 2022, prevede că „interogatoriul de anchetă” (*sommario informazioni*) al suspectului poate fi efectuat la distanță. În plus, participarea de la distanță a pârâtului este prevăzută în mod expres în următoarele cazuri: revizuirea ordonanțelor de impunere a unei măsuri coercitive, în temeiul articolului 309 alineatul (8a) din Codul de procedură penală; interogarea în cadrul unei proceduri de extrădare, în temeiul articolului 703 alineatul (2) din Codul de procedură penală sau, în caz de arestare, în temeiul articolului 717 alineatul (2) din Codul de procedură penală. În ceea ce privește faza de judecată, articolul 496 alineatul (2a) din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 30 alineatul (1) litera (g) din Decretul legislativ nr. 150 din 2022, permite ca martorii, experții, consilierii tehnici, inculpații din cadrul procedurilor conexe și părțile private să fie audiați de la distanță, la cererea instanței, cu acordul părților și cu excepția cazului în care o dispoziție legală specifică prevede altfel.

O dispoziție echivalentă a fost introdusă la articolul 422 alineatul (2) din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat prin articolul 23 alineatul (1) litera (h) din Decretul legislativ nr. 150 din 2022, pentru obținerea de probe suplimentare de către judecătorul pentru audieri preliminare. În temeiul trimerii efectuate la articolul 441 alineatul (6) din Codul de procedură penală, această dispoziție se aplică și proceselor sumare (*giudizio abbreviato*).

Participarea de la distanță a persoanei în cauză este de asemenea prevăzută în mod expres în următoarele cazuri: în procedurile de supraveghere judiciară, prin articolul 678 alineatul (3.2) din Codul de procedură penală; în procedurile de executare silită, prin articolul 666 alineatul (4) din Codul de procedură penală.

În sfârșit, în cazul în care un inculpat deținut în străinătate nu poate fi transferat în Italia, participarea la distanță este reglementată de articolul 205b din Codul de procedură penală, introdus prin articolul 16 din Legea nr. 367 din 5 octombrie 2001 și modificat prin articolul 41 alineatul (1) litera (hh) punctele 1 și 2 din Decretul legislativ nr. 150 din 10 octombrie 2022, cu efect de la 30 decembrie 2022, în temeiul articolului 6 din Decretul legislativ nr. 162 din 31 octombrie 2022.

Textul integral al articolului este prezentat mai jos.

Articolul 205b. Participarea la proces de la distanță a inculpaților deținuți în străinătate.

1. *Inculpații reținuți în străinătate, care nu pot fi transferați în Italia, participă la audiere prin conexiune audiovizuală, în cazul în care acest lucru este prevăzut de acordurile internaționale și în conformitate cu normele cuprinse în acestea. Pentru toate aspectele care nu sunt reglementate în mod expres de acordurile internaționale, se aplică articolul 133b din cod.*
2. *Participarea prin intermediul conexiunii audiovizuale nu este posibilă în cazul în care statul străin nu asigură prezența unui avocat sau a unui supleant la locul în care se desfășoară actul sau în cazul în care avocatul sau supleantul nu poate discuta în mod privat cu clientul său.*
3. *Pârâții au dreptul să beneficieze de prezența unui interpret în cazul în care nu vorbesc limba locului în care se desfășoară actul procedural sau limba utilizată pentru a le adresa întrebări.*
4. *Detenția unui inculpat în străinătate nu poate conduce la suspendarea sau amânarea audierii în cazul în care participarea la audiere prin intermediul unei conexiuni audiovizuale este posibilă, în cazurile în care pârâtul nu își dă consimțământul sau refuză să participe. Dispozițiile articolului 420b din cod se aplică mutatis mutandis.*

Participarea martorilor sau a experților la o audiere prin conexiune audiovizuală are loc în conformitate cu procedurile și condițiile prevăzute de acordurile internaționale. Pentru toate aspectele care nu sunt reglementate în mod expres, articolul 133b din cod se aplică mutatis mutandis.

4. Taxe pentru procedurile în materie civilă și comercială

În temeiul regulamentului, obligația de notificare se aplică numai informațiilor referitoare la procedurile menționate în anexele 1 și 2 la regulament, mai precis procedurilor în care poate fi utilizat punctul de acces electronic european.

Cu toate acestea, normele generale sunt cele prevăzute la articolele 9-18a din Decretul prezidențial nr. 115 din 30 mai 2002 (Legea consolidată privind cheltuielile de judecată), precum și în Decretul legislativ nr. 116 din 27 mai 2005 privind „Punerea în aplicare a Directivei 2003/8/CE de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii” de punere în aplicare a unui alt instrument legislativ.

În dreptul italian, Decretul prezidențial nr. 115/2002 (Legea consolidată privind cheltuielile de judecată, denumită în continuare „TUSG”) reprezintă sursa legislativă fundamentală pentru toate cheltuielile de judecată care, la diferite rubrici, trebuie să fie suportate de părți private pentru a avea acces la justiție în materie civilă, comercială și penală (cu excepția cazurilor de asistență judiciară; a se vedea articolul 8 din TUSG).

În consecință, decretul prezidențial menționat conține normele și instrucțiunile care trebuie date utilizatorilor, în sensul Regulamentului (UE) 2023/2844, cu privire la taxele (elementele de cost) percepute de la partea implicată în proceduri judiciare (chiar dacă sunt transfrontaliere) în fața unei instanțe naționale.

Mai precis:

taxa judiciară de depunere a cererii (*contributo unificato*) – avansuri forfetare de la particulari Trezoreriei Statului – Cheltuieli de notificare sau comunicare – taxe pentru copii și certificate

(5) taxa de înregistrare pentru documentele care fac obiectul înregistrării (Decretul prezidențial nr. 131 din 26 aprilie 1986).

Taxa judiciară de depunere a cererii este datorată „pentru fiecare procedură civilă – inclusiv procedurile de insolvență și procedurile necontencioase – și pentru procedurile administrative și fiscale, în cuantumul prevăzute la articolul 13 și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 10” (articolul 9 din TUSG); taxa trebuie plătită de partea care introduce pentru prima dată o acțiune, depune declarația de creanță sau, în cadrul procedurilor de executare a exproprierii, solicită cesiunea sau vânzarea activelor poprite [articolul 14 alineatul (1) din TUSG]; valoarea procedurii, stabilită în conformitate cu Codul de procedură civilă, fără a lua în considerare interesul, trebuie să fie declarată în mod specific de către parte în cererea introductivă inițială [articolul 14 alineatul (2) din TUSG]; partea care depune o cerere reconvențională sau o cerere împotriva unui copârât, introduce o parte terță în procedură sau participă în mod voluntar la procedură [articolul 14 alineatul (3) din TUSG]; taxa judiciară inițială de depunere a cererii trebuie completată în cazul în care cererea este modificată sau completată cu o altă cerere pentru a crește valoarea cauzei [articolul 14 alineatul (3) din TUSG]. Cu excepția cazului în care se aplică norme speciale aplicabile anumitor proceduri, cuantumul taxei judiciare

de depunere a cererii sunt cele prevăzute la articolul 13 alineatul (1) literele (a)-(g), în funcție de valoarea cauzei (și anume valoarea cererii, chiar și în cazul în care nu este stabilită). Cu toate acestea, sumele respective pot fi mai mari sau mai mici în cazul anumitor proceduri; în special, majorarea cuantumurilor în cazul căilor de atac („taxa de depunere este majorată cu jumătate”), al procedurilor în fața *Cour de cassation* („taxa de depunere se dublează”) sau al procedurilor gestionate de camerele specializate menționate în Decretul legislativ nr. 168 din 27 iunie 2003 („taxa de depunere se dublează”). În plus, pentru procedurile de executare silită imobiliară, taxa judiciară de depunere este de 278,00 EUR; pentru celelalte proceduri de executare, taxa de depunere se reduce la jumătate; pentru procedurile de executare silită pentru bunuri mobile cu o valoare mai mică de 2 500 EUR, taxa de depunere este de 43,00 EUR; pentru procedurile de opoziție la executare, taxa de depunere este de 168,00 EUR; taxa de depunere se reduce la jumătate pentru procedurile speciale menționate în cartea IV titlul I din Codul de procedură civilă, inclusiv opozițiile la ordinele de plată și opozițiile la hotărârile de faliment, precum și pentru litigiile de muncă individuale din sectorul privat sau public (cu excepția litigiilor exceptate integral); pentru procedura de faliment, care acoperă procesul de la hotărârea de declarare a falimentului până la închidere, taxa de depunere a cererii datorată este de 851,00 EUR; pe de altă parte, nu se percepe nicio taxă de depunere a cererii pentru înregistrarea unei creanțe în materie de faliment.

Articolul 10 din TUSG prevede derogări speciale în legislația națională; în special, procedurile în materie de opoziție și de măsuri provizorii, chiar și în faza executării, referitoare la plata pensiei de întreținere pentru copii, precum și orice alte proceduri privind copiii nu fac obiectul taxei judiciare de depunere a cererii; procedurile în materie de interdicție, incapacitate și numire a unui tutore (*amministratore di sostegno*) nu fac obiectul taxei judiciare de depunere a cererii; procedurile de declarare a absenței și a morții prezumate; proceduri necontencioase privind copiii, persoanele interzise și persoanele aflate în incapacitate.

Avansurile forfetare plătite de particulari Trezoreriei Statului în cadrul unei proceduri civile (articolul 30 din TUSG) constau într-o taxă fixă (27,00 EUR) impusă de articolul 30 din TUSG, care este datorată de „partea care introduce prima o acțiune, depune declarația de creanță sau, în cadrul unei proceduri de executare a exproprierii, solicită cesiunea sau vânzarea bunurilor poprite”.

Taxele pentru notificarea sau comunicarea actelor la cererea părților (articolul 32 și următoarele din TUSG) constă în taxele de transport și indemnizația datorate de părți funcționarilor judiciari însărcinați cu notificarea sau comunicarea unui document; cuantumul taxei unice (*diritto unico*) este stabilit la articolul 34 din TUSG, în timp ce cuantumul indemnizației de călătorie este stabilit la articolul 35 din TUSG.

Până la adoptarea regulamentului prevăzut la articolul 40 alineatul (1) din TUSG, taxele pentru copii și certificate sunt reglementate de articolul 266 și următoarele din TUSG; aceste taxe se percep pentru eliberarea de copii ale documentelor din dosarul cauzei sau pentru eliberarea certificatelor solicitate de la grefa instanței; în temeiul articolului 40 din TUSG, cuantumul taxei pentru eliberarea de copii pe suport de hârtie este cu cel puțin 50 % mai mare decât cel pentru eliberarea unei copii electronice; în orice caz, nu se percepe nicio taxă pentru o copie necertificată atunci când o astfel de copie este extrasă din dosarul electronic al cauzei de către persoanele autorizate să îl acceseze; cuantumurile taxelor datorate pentru eliberarea de copii ale documentelor din dosarul cauzei, care nu sunt certificate pentru conformitate cu originalul, sunt indicate în tabelul din anexa 6 la TUSG; cuantumurile taxelor care trebuie plătite pentru eliberarea de copii certificate conform cu originalul ale documentelor sunt stabilite în tabelul din anexa 7 la TUSG; cuantumul taxei care trebuie plătite pentru eliberarea de copii ale documentelor pe alte suporturi decât hârtia sunt indicate în tabelul din anexa 8 la TUSG; pentru eliberarea de copii pe suport de hârtie în termen de două zile, fie certificate, fie necertificate în conformitate cu originalul, taxa datorată se triplează (articolul 270 din TUSG); taxele pentru copii și certificate sunt ajustate o dată la trei ani, pe baza variației, măsurată de ISTAT, a indicelui prețurilor de consum pentru familiile lucrătorilor manuali și de birou din ultimii trei ani, printr-o măsură a Ministerului Justiției, în acord cu Ministerul Economiei și Finanțelor (articolul 274 din TUSG); în prezent, cuantumurile sunt stabilite în Decretul Ministerului Justiției din 9 iulie 2021 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Italiene nr. 184 din 3 august 2021).

Taxa de înregistrare este datorată pentru actele și măsurile judiciare menționate în mod specific la articolul 37 din Decretul prezidențial nr. 131/1986 (Legea consolidată privind taxa de înregistrare), și anume în ceea ce privește „actele autorității judiciare în litigiile civile prin care se finalizează integral sau parțial procedurile”, „ordinele executorii de îndată”, „ordinele executorii privind sentințele arbitrale și hotărârile de încuviințare a executării hotărârilor judecătorești străine”; astfel de măsuri fac obiectul taxei chiar dacă, la momentul înregistrării, au fost contestate sau se află încă în termenul de contestație. Cu toate acestea, taxa poate fi compensată sau rambursată în cazul în care măsurile sunt ulterior anulate printr-o hotărâre definitivă;

tranzacțiile extrajudiciare la care administrația de stat este parte sunt considerate echivalente cu o hotărâre definitivă. Cuantumul taxei care trebuie percepută pentru actele judiciare supuse înregistrării este prevăzut la articolul 8 din tariful anexat la Legea consolidată privind taxa de înregistrare.

Normele de referință de mai sus se aplică:

- litigiilor transfrontaliere care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, precum și celor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind crearea unui Titlu Executoriu European pentru creanțele necontestate;
- procedurilor de recunoaștere, executare sau nerecunoaștere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor, al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, al Regulamentului (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, Regulamentul (UE) 2016/1103 al Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia regimurilor matrimoniale, Regulamentul (UE) 2016/1104 al Consiliului de punere în aplicare a unei cooperări consolidate în domeniul competenței, al legii aplicabile și al recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești în materia efectelor patrimoniale ale parteneriatelor înregistrate, Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii;
- procedurilor privind eliberarea, rectificarea și revocarea extraselor menționate în Regulamentul (CE) nr. 4/2009 (a se vedea mai sus), a certificatului european de moștenitor și a atestărilor menționate în Regulamentul (UE) nr. 650/2012 (a se vedea mai sus), a certificatelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (a se vedea mai sus), a certificatelor menționate în Regulamentul (UE) nr. 606/2013 (a se vedea mai sus), a atestatelor menționate în Regulamentul (UE) 2016/1103 (a se vedea mai sus) și Regulamentului (UE) 2016/1104 (a se vedea mai sus), a certificatelor menționate în Regulamentul (UE) 2019/1111 (a se vedea mai sus);
- cererilor de admitere a creanțelor depuse de creditorii străini în cadrul procedurii de insolvență în temeiul articolului 53 din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență;
- comunicării persoanelor fizice sau juridice sau a reprezentanților acestora cu autoritățile centrale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 (a se vedea mai sus) și al Regulamentului (UE) 2019/1111 (a se vedea mai sus) sau cu autoritățile competente în temeiul capitolului IV din Directiva 2003/8/CE a Consiliului în vederea îmbunătățirii accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii.

În ceea ce privește Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială, articolul 13 alineatul (6d) din TUSG conține o normă specială care precizează cuantumul taxei judiciare pentru depunerea cererii care trebuie plătită pentru diferitele litigii transfrontaliere care intră sub incidența regulamentul UE.

În special, „pentru litigiile menționate în Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială, se aplică următoarele cuantumuri:

1. cuantumul prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (b) și alineatul (1a) pentru procedurile prevăzute la articolele 21 și 37 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014;
2. cuantumul prevăzute la articolul 13 alineatul (3) pentru procedurile prevăzute la articolele 8, 33 și 35

- din Regulamentul (UE) nr. 655/2014;
3. cuantumurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) pentru procedurile prevăzute la articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014;
 4. cuantumurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1d) pentru procedurile prevăzute la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 655/2014.”

Acest lucru nu aduce atingere posibilității unei părți care nu dispune de mijloace suficiente pentru a obține asistență judiciară, prevăzută și reglementată de partea a III-a din Decretul prezidențial nr. 115/2002 (TUSG), în aplicarea articolului 24 alineatul (3) din Constituție, care prevede că „prin măsuri adecvate se asigură că persoanele care dispun de mijloace insuficiente beneficiază de mijloacele necesare pentru a acționa și a se apăra în fața oricărei instanțe”.

În special, astfel cum s-a arătat, articolul 8 din TUSG prevede: „(1) Fiecare parte suportă cheltuielile de judecată aferente actelor de procedură pe care le efectuează și pe cele pe care le solicită și plătesc în avans cheltuielile de judecată aferente actelor necesare pentru procedură, în cazul în care legea sau instanța dispune astfel. (2) În cazul în care partea este eligibilă pentru asistență judiciară, cheltuielile de judecată sunt plătite în avans de către Trezorerie sau sunt facturate pentru plata ulterioară către Trezorerie, în conformitate cu dispozițiile părții III din prezenta lege consolidată.”

În special, articolul 74 din Legea consolidată privind cheltuielile de judecată prevede că „asistența judiciară se acordă în cadrul procedurilor civile, administrative, contabile, fiscale și necontencioase pentru apărarea cetățenilor cu mijloace insuficiente în cazul în care pretențiile acestora nu sunt în mod vădit nefondate”; în temeiul articolului 75 din TUSG, accesul la asistență judiciară este efectiv în fiecare instanță și fază a procedurii și pentru orice procedură, derivată sau incidentă, indiferent dacă este legată de procedură; normele privind asistența judiciară se aplică, de asemenea, mutatis mutandis, fazei de executare, controlului jurisdicțional, procedurilor de revizuire și procedurilor altor părți terțe, precum și în procedurile privind aplicarea măsurilor de securitate sau a măsurilor preventive și în procedurile în fața instanței de supraveghere (*tribunale di sorveglianza*), cu condiția ca persoana în cauză să fie sau poate fi asistată de un avocat sau de un martor expert.

Asistența judiciară este acordată cetățenilor care nu dispun de mijloace suficiente (articolul 74 din TUSG). În procedurile civile, dreptul la asistență judiciară pentru cetățenii cu mijloace insuficiente se aplică, de asemenea, străinilor aflați în situație de ședere legală pe teritoriul național, apatrizilor și entităților sau asociațiilor non-profit care nu desfășoară activități economice (articolul 119 din TUSG); solicitanții de azil sunt, de asemenea, eligibili pentru asistență judiciară în cazul în care nu dispun de mijloace suficiente, în conformitate cu Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951; un străin căruia i s-a notificat un ordin de expulzare poate beneficia de asistență judiciară în instanță (articolul 142 din TUSG). Entitățile aflate în faliment pot obține asistență judiciară în cazul în care nu dispun de active suficiente pentru a acoperi taxele judiciare. Acest lucru este prevăzut la articolul 144 din TUSG: „(1) În procedura la care este parte o entitate aflată în faliment, în cazul în care judecătorul delegat emite un ordin care atestă lipsa de fonduri pentru acoperirea costurilor procedurii, entitatea aflată în faliment este considerată eligibilă pentru asistență judiciară în temeiul și în sensul normelor prevăzute în această parte a legii consolidate, cu excepția normelor incompatibile cu acordarea asistenței judiciare.”

Potrivit articolului 76 din TUSG, „asistența judiciară poate fi acordată oricărei persoane care are un venit imposabil în sensul impozitului pe venitul persoanelor fizice, astfel cum este indicat în ultima declarație, care nu depășește 12 838,01 EUR”; Articolul 77 din TUSG prevede că pragurile de venit pentru a putea solicita asistență judiciară se ajustează o dată la doi ani pe baza modificărilor indicilor prețurilor de consum publicați de ISTAT.

Potrivit articolului 76 alineatul (4c) din TUSG, „minorii străini neînsoțiți care sunt implicați în orice calitate în proceduri judiciare au dreptul de a fi informați cu privire la faptul că pot numi un avocat ales de ei înșiși, inclusiv prin intermediul tutorelui desemnat sau al persoanei care exercită răspunderea părintească în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Legea nr. 184 din 4 mai 1983, cu modificările ulterioare, și de a beneficia de asistență judiciară în orice fază a procedurii și în fața oricărei instanțe sesizate, în conformitate cu legislația în vigoare”; potrivit articolului 76 alineatul (4c) punctul 1 din TUSG, „sunt eligibili pentru asistență judiciară copiii minori sau copiii adulți aflați în întreținere din punct de vedere financiar care au fost orfani de unul dintre părinți ca urmare a faptului că respectivul părinte a fost ucis de soțul acestuia, chiar dacă acesta a fost separat sau divorțat legal, sau de partenerul civil, chiar dacă parteneriatul civil s-a încheiat, sau de o persoană care se afla sau s-a aflat într-o relație de coabitare afectivă și stabilă cu victima respectivă, inclusiv prin derogare de la pragul de venit aplicabil. Această eligibilitate prin derogare se aplică procedurilor penale relevante și tuturor procedurilor civile care decurg din infracțiune, inclusiv procedurilor de executare silită.”

Pentru a obține asistență judiciară, persoana îndreptățită trebuie să se adreseze Consiliului Baroului competent (articolul 78 din TUSG); cererea poate fi formulată în orice moment al procedurii, dar înainte de încheierea acesteia; Consiliul Baroului (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati* – COA) care are competență teritorială (articolul 126 din TUSG) decide cu privire la cerere, dar instanța sesizată are ultimul cuvânt (articolul 136 din TUSG).

Împotriva unei decizii de respingere a asistenței judiciare poate fi introdusă o cale de atac în temeiul articolului 99 din TUSG.

Măsura de revocare a asistenței judiciare poate fi contestată în temeiul articolului 170 din TUSG.

Beneficiarii asistenței judiciare își pot alege avocatul dintre cei înregistrați pe listele ad-hoc și sunt scutiți de toate costurile procedurii (a se vedea articolul 131 din TUSG).

Cu alte cuvinte, statul va acoperi costurile care altfel ar fi fost suportate de beneficiarul asistenței judiciare, cum ar fi onorariile avocaților, onorariile experților și alte costuri procedurale (de exemplu, plata taxei judiciare de depunere în cadrul procedurilor civile, taxele pentru copii și certificate, plăți în avans forfetare pentru notificarea sau comunicarea actelor la cererea instanței).

5. Metode de plată electronică

Un ghid general privind plățile online (*vademecum sui pagamenti Telematici*) este publicat pe Portalul serviciilor telematice (PST).

Aceste metode de plată online pot fi utilizate și de rezidenții statelor membre ale UE care nu sunt locuiesc în Italia și nu au un cont la o bancă sau o instituție poștală din Italia, deoarece pot fi accesate și de titularii de carduri de credit „neînregistrați”.

6. Notificare privind utilizarea timpurie a sistemului informatic descentralizat

În prezent, statul italian nu utilizează sistemul descentralizat; cu toate acestea, activitățile tehnice sunt în desfășurare pentru a permite – într-un timp rezonabil de scurt și, în orice caz, în termenele stabilite de regulament pentru fiecare lot – utilizarea sistemului descentralizat pentru instrumentele vizate de regulamentul menționat în anexa II punctul 10 (Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală) și în anexa I punctul 3 [Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată] și, în scopul punerii în aplicare a articolului 25, pentru instrumentul menționat în anexa I punctul 10 [Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență].

7. Notificare privind folosirea timpurie videoconferințelor în materie civilă și comercială

Italia va evalua fezabilitatea punerii în aplicare a articolului 5 privind videoconferințele în materie civilă și comercială în termenele prevăzute în regulament, în conformitate cu procedurile descrise mai sus, chiar dacă a instituit deja sisteme de videoconferință adecvate, având caracteristicile descrise la punctele anterioare, care sunt în prezent pe deplin conforme cu normele naționale.

8. Notificare privind folosirea timpurie videoconferințelor în materie penală

Italia va evalua fezabilitatea punerii în aplicare a articolului 6 privind videoconferințele în materie penală în termenele prevăzute în regulament, în conformitate cu procedurile descrise mai sus, chiar dacă a instituit deja sisteme de videoconferință adecvate, având caracteristicile descrise la punctele anterioare, care sunt în prezent pe deplin conforme cu normele naționale.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.